

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Stella Benedictina Sive Regula Sanctissimi Patris Nostri
Benedicti**

Meyenschein, Benedikt

Hildesii, 1725

VD18 10311831

V. De Obedientiâ. Non quæras, quare? sinè cur, sinè murmure pare, Fac
citò, rumpe moras, tædia mitte foras.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65028)

- d) *Sive ob amorem Christi pro capitalibus hostibus suis in cruce deprecantis.*
 e) *Seu modi proficiendi in spiritu.*
 f) *Id est, conscripta pro recipiendâ mercede vel magis ad literam, denuo producta & presentata cœlesti Patrifamilias, quo sensu inferius c. 32. & 35. ferramenta ac vascula Monasterii dicuntur consignari & re-
 consignari.*
 g) *Sive reddetur.*
 h) *1 Cor. 2.*
 i) *Id est, in mentem vel intellectum.*
 l) *Vel devenit.*
 m) *Sic dicta ab efficiendo.*
 n) *De quâ infrâ c. 58.*

22. JAN. 23. MAJ. 22. SEPTEMB.

CAPUT V.

De Obedientiâ.

Primus humilitatis a gradus est obedientia finè morâ. Hac convenit his qui nihil sibi Christo charius aliquid existimant c propter servitium sanctum, quod professi sunt, seu propter metum
 gehen-

gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ.
 Mox ut *d* aliquid imperatum à Majore e
 fuerit, ac si Divinitus imperetur, mo-
 ram pati nesciunt in faciendo. De qui-
 bus Dominus dicit *f*: Obauditu *g* auris
 obedivit mihi. Et iterum dicit *h* Docto-
 ribus: Qui vos audit, me audit. Ergo
 hi tales relinquentes statim, quæ sua
 sunt *i*, & voluntatem propriam dese-
 rentes, mox exoccupatis *l* manibus, &
 quod agebant, imperfectum relinquen-
 tes *m*, vicino obedientiæ pede *n* ju-
 bentis vocem factis sequuntur; & velut
 uno momento & prædicta Magistri *o*
 jussio, & perfecta discipuli operatio, in
 velocitate timoris Dei *p* ambæ res *q*
 communiter citius *r* explicantur *s*, qui-
 bus ad vitam æternam gradiendi amor
 incumbit *t*. Ideo angustam viam arri-
 piunt [unde Dominus ait *u*: Angusta via
 est, quæ ducit ad vitam] ut non suo arbi-
 trio viventes, vel desideriiis suis & volupta-
 tibus *x* obedientes, sed ambulantes alie-
 no *y* judicio & imperio, in Cœnobiis de-
 gentes, Abbatem sibi præesse desiderent.
 Sinè dubio hi tales illam Domini imi-
 tan-

tantur sententiam, quâ dicit z: Non
veni facere voluntatem meam, sed ejus
qui misit me.

a) *Quidam legendum putant obedientiam
tum propter materiam hujus capituli; tum
quia cap. 7. primus humilitatis gradus as-
signatur timor Domini. Sed prior lectio
est antiquissima est, et communissima. Pri-
mus itaque hic accipitur secundum digni-
tatem, vel, ut explicat Smaragdus, in ac-
tione; cap. 7. autem Primus ordine, vel
in corde. Fit autem in tractatione obe-
dientiam mentio humilitatis, et contra; quia
hæ duæ virtutes sunt ita inter se conne-
xæ, ut altera sine alterâ stare non possit.
Unde nec simpliciter assentio B. Petro Da-
miani, Bernard. Sc. pro Spiritu Ordinis
ac Regulæ nostræ statuentibus perfectam
obedientiam, nec aliis statuentibus humi-
litem; sed utramque omnino conjungen-
dam puto.*

b) *tò aliquid redundat, et in multis im-
pressis deest.*

c) *Alii legunt existimantes, alii subjungunt
particulam et, utrique finientes periodum
post faciendo.*

- d) *Id est, quamprimum.*
- e) *Id est, Superiore imprimis, ac deinde quovis Seniore.*
- f) *Per os Davidis, Psalm. 17.*
- g) *Alii legunt ab auditu, alii ob auditum vel ob auditus, alii melius cum Vulgatâ in auditu, id est, quàm primùm audivit.*
- h) *Luc. 10.*
- i) *Hoc est, propria negotia.*
- l) *Unum verbum, significans idem, quod evacuatis ab occupatione habitâ. Possunt autem ac debent etiam meliora ex objecto sive secundùm se, ad imperium Superioris intermitteri pro minùs de se bonis; siquidem juxta Ss. Patres, levare ex obedientiâ vel minimum culmen de terrâ, longè majoris excellentiæ & meriti est, quàm propriâ voluntate castigare se disciplinis, jejuniis, &c.*
- m) *Quod ità familiare fuit veteribus Monachis, ut scribentes ne cœptum quidem perficerent characterem, promentésque vinum aut cerevisiam nec epistomium claudent, Deo perfectam hanc obedientiam per miracula approbante.*
- n) *Id est, continuò, quasi jam stantes parati ad imperium.*
- o) *Sive*

- o) Sive Abbatis vel ejuscunque Superioris.
 p) Id est, proveniente ex timore Dei.
 q) Scil. jussio, & operatio seu executio.
 r) Pro citò,
 s) Sive expediuntur; ubi subintellige dativum iis, hoc est, ab iis, quibus inest amor vitæ æternæ.
 t) Alii sensum priorem finiunt post explicantur, connectentes præsens membrum cum sequenti, ac subaudientes nominativum Hi, quibus ad vitam &c.
 u) Matth. 7.
 x) Alia lectio habet, voluntatibus.
 y) Hic insinuatur obedientia illa cæca, tan-
 to opere à Ss. Patribus & Ascetis commen-
 data: non quòd instar bruti aut amentis
 oporteat obedire [nam teste Scripturâ ra-
 tionabile obsequium vestrum: & sicut
 aliæ virtutes morales à prudentiâ diri-
 guntur, ita & obedientia; cum hoc tamen
 discrimine, quòd dictamen dirigens obe-
 dientiam magis fundetur in principio ex-
 trinseco, scil. in judicio Superioris, quàm
 intrinseco, sive judicio proprio] Sed quòd
 excludi debeant subtiles quæque discussio-
 nes,, tum circa qualitatem præcipientis

jussione**m** *h*, tamen acceptum jam n
erit Deo, qui cor respicit murmurant
Et pro tali facto nullam consequitur gra
tiam, imò pœnam murmurantium
currit *i*, si non cum satisfactione eme
daverit.

- a) Sed generosè ac firmâ cum fiducia
Deum, qui humilibus dat vires & gratiam
- b) Nescit enim tarda molimina Spiritus *i*
gratia, quam percipit verè obediens.
- c) Nam tepidos evomit Deus ex ore suo.
- d) Propter hoc enim Israëlitæ in deserto pe
cussi sunt ignitis serpentibus. Num. 2
Core, Dathan & Abiron vivi à terra
inferno absorpti. Num. 16. Rursûmq
14700. homines igne consumpti. Ibid.
- e) Hic stimulus fortissimus: quis enim De
per os Superioris nobis laquenti obed
detrectet? Quare inter alia ad perfectio
nem obedientiæ spectat non tantum facer
actum, qui jubetur, sed etiam quia jube
tur, sive ut satisfiat voluntati Superiori
vel Dei per illum jubentis.
- f) Luc. 10.
- g) Ex Apostolo 2. Cor. 9.
- h) Pro

h) Proinde talis non peccat contra *Votum obedientiæ*, cum juxta Theologos *lex humana impleatur per actum ex se bonum, etsi non bene factum*: deficit tamen ab ejus perfectione; quod solum volunt *Ss. Patres*, negantes talem esse obedientiam. Unde *S. P.* rectè subdit, quòd talis incurrat pœnam, non inobedientium, sed murmurantium.

i) Tum apud Superiorem, si murmuraverit ore; tum verò apud Deum, si ore aut corde. Plura de obedientiâ per decursum.

24. JAN. 25. MAJI. 24. SEPTEMB.

CAPUT VI.

De Taciturnitate a.

Faciamus, quod ait Propheta *b*: Dixi, custodiam vias meas *c*, ut non delinquam in linguâ meâ: posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filii à bonis *d*. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem *e* debet taceri, quantò magis